

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
PROSINEC 2021** ROČNÍK XXII.** ČÍSLO 12

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA

Citát inspirující:

Písmenková polévka je slabikář pro labužníky jazyka.

Ivan Fontana

Václav Franc na knižním veletrhu v Praze!

VÁCLAV FRANČ A SVĚT KNIHY

Hlavním hostem letošního Světa knihy byl spisovatel Václav Franc. Byl doslova na roztrhání, tahaly se o něj televizní štáby. Každý chtěl alespoň podepsat knížku či prohodit s mistrem pár slov.

„Pochopitelně mě ten obrovský zájem potěšil,“ poznamenal Franc pro náš list. „I když je to někdy až obtěžující. Třeba si jdete pro pivo a oslovují vás stále lidi, takže si nakonec zapomenete to pivo

koupit!“

V příštím roce bude Franc hlavním hostem mezinárodního knižního veletrhu ve Frankfurtu nad Mohanem, kde by měl převzít jednu z prestižních cen za svoji rozhlasovou a divadelní hru „HOVNO na kontrole.“

„Přiznám se, že jsem to nečekal,“ skromně dodal mistr Franc. „Ale na druhou stranu, kdo jiný než já by měl takové ocenění získat. Mimochodem nevím, co dělají v tom Stockholmu, protože jsem se domníval, že mi konečně tu Nobelovku letos přiklepnou.“

Frank Furt

HRŮZNÁ SVĚDECTVÍ Z HISTORIE JIČÍNSKÉHO SPOLKU

Zcela náhodně se našemu listu podařilo získat svědectví bývalého člena Literárního spolku LiS, který z pochopitelných důvodů chce zůstat v anonymitě. Jak ukazuje tajně pořízený snímek z akce spolku v roce 2010, někteří účastníci na něm klečí.

K tomu nám náš zdroj řekl následující: „Bylo to úplně běžné. Tak probíhaly všechny schůzky. Předák Franc nejprve všechny přezkoušel z básní, které na minulé schůzce zadal k nastudování. Běda když někdo neuměl zrecitovat jeho báseň z paměti. Klečení byla ještě mírnější forma trestu, ale zcela běžně tloukl svými knihami nešťastníky do hlavy a házel je po nás. Kdo uhnul, musel potom stokrát napsat: Franc je největší český básník všech dob!“

Snažili jsme se kontaktovat i další autorky a autory, ale většinou se před naším mikrofonem skrývali. Rozhodně nechtěli mluvit na kameru, i když někteří přiznali, že chování vedení spolku nebylo úplně bez chyb. Někteří se dokonce snažili na toto jednání upozornit na Svazu řechečských spisovatelů, ale tam měl Franc svoje lidi, takže k žádné nápravě nedošlo.

Možná právě tyto podivné praktiky přispěly k omezení činnosti spolku. Pokud se nám podaří zjistit další závažná pochybení, budeme čtenáře informovat.

Tobiáš Klečal

TESLÍK SE VRACÍ K POEZII

Václav Teslík před časem rezignoval na poezii. Možná si vzpomenete na jeho výrok, že básníci chodí po světě s žebráckou holí. A tak začal podnikat v pohostinství. Jeho kozojedská restaurace „Jedna báseň“ lákala hodně zájemců o pivo a poezii, kterou při konzumaci sám Teslík servíroval ve vlastním přednesu.

„Byly to zlaté časy,“ přiznal vrchní a autor v jedné osobě. „Lidi byli často ojinění mými jinotaji, ale pak přišel ten nešťastný covid a lidi přestali chodit. Raději si moje sbírky půjčovali v knihovnách a tržby šly rapidně dolů. Letos na podzim už byla situace neudržitelná, takže jsem „Jednu báseň“ byl nucen zavřít. Uvidíme, jak se situace bude vyvíjet v příštím roce, ale raději se vrátím ke psaní poezie. Je to sice taky nejisté živobytí, ale aspoň něco.“

E.Pi. Log.

STŘEDISKO ŘEHEČSKÝCH SPISOVATELŮ VE VOLBÁCH NEUSPĚLO

Ani letos se kandidátní listině Střediska řehečských spisovatelů nepodařilo dostat v podzimních volbách do archivních fondů Studijní a vědecké knihovny v Řehči. Ziskem necelených 0,2 % zůstala kandidátka daleko za limitem pro vstup do knihovny.

Snímek zachycuje kandidující autorky a autory na posledním předvolebním mítinku, kde ještě většina doufala v úspěch.

„Bohužel podcenili jsme čtenáře,“ přiznal tajemník spolku Franc. „Někteří totiž umějí číst a další dokonce i psát, s čímž jsme vůbec nepočítali.“

Nejvíce preferenčních hlasů získal právě Franc. „Ani se nedivím, všem svým pacientům jsem totiž říkal, aby mě kroužkovali nebo příště na zubařském křesle uvidí.“

Kroužkování se nelíbilo některým dalším subjektům, kandidujícím v koalici jako například STAVu (Spolek tvořících autorů venkova), jejichž kandidáti neměli ani jeden kroužek a někteří dokonce ani piercing.

„Příště budeme kandidovat raději sami,“ rozhořčeně dodal na tiskové konferenci bezprostředně po volbách bývalý předseda STAVu Petr Gazda.

Ivan Hlas

EVA ČERNOŠOVÁ UVÁDÍ LOSOVÁNÍ SPORTKY

Pokud sledujete pravidelné losování Sportky, možná jste si všimli, že jej uvádí nechanická autorka Eva Černošová. Používá sice pseudonym, ale pozornému divákovi neušlo, že je to skutečně ona.

Zeptali jsme se proto paní Černošové, jak to doopravdy je. Sice trochu mlžila, ale její odpověď ukazuje, že jsme na správné stopě.

„V dětství jsem chtěla být televizní hlasatelkou,“ přiznala ve své knize Jak jsem nenapsala knihu.

„A když přišla šance dostat se do vysílání v hlavním vysílacím čase ... kdo z vás by odolal.“

Paní Eva pravidelně sází a zatím vyhrála dvě pátá pořadí, jednou dokonce na hasičském bále pamětní kšandy velitele sboru dobrovolného hasiče, ale stále věří, že to bude v budoucnosti lepší.

Třeba ji jednou uvidíme jako moderátorku zpravodajské relace na některé veřejnoprávní nebo komerční televizi.

Petra Jackpotová

ŘEKNI MI, CO JÍŠ ... KOLIKRÁT JSI TO SNĚDL, TOLIKRÁT JSI PŘEJEDENÝ

Silvestrovská Kobra je trochu jiná, a tak jsem si pravidelnou rubriku ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ... trochu pozměnil na aktuálnější – ŘEKNI MI, CO JÍŠ ... Nakonec se tvrdí, že v dnešní době mají úspěch u čtenářů kuchařky a erotika. A tak jsem se Vám rozhodl tak trochu s předstihem představit svoji novou chystanou knihu **Kolikrát jsi to snědl, tolikrát jsi přejedený**, kterou chystám vydat v nakladatelství Kraspress, jestli mně to pan hejtman dovolí. Ale co v mé knize můžete najít?

Kniha má 52 kapitol, přesně jako rok týdnů a každá kapitola se věnuje jednomu jídlu, které uvaříte v pondělí a pak jej až do neděle jíte, takže jste několikrát přejedený tak, že už ani nemáte chuť jíst. Tato metoda může pomáhat i obézním spoluobčanům ke snížení nadváhy. Kniha má také blízko k literárnímu žánru, a tak se věnuji také jídelníčku básníků či prozaiků, protože ten se podle žánru zásadně liší. Poetové stále někde bloudí, jsou opilí vztahem, láskou a mnohdy ani nepotřebují konzumovat nějaké pokrmy. Naopak třeba autoři detektivního žánru by neměli šetřit kečupem jako přílohou prakticky ke všem jídlům. Autorům knih pro mládež potom doporučuji neopíjet naše mladé čtenáře rohlíkem, protože ti jsou už v raném věku zvyklí na zcela jiné tekutiny.

Zároveň bych chtěl ve své knize vyvrátit některé mýty a pověry, které o mé osobě před nedávném šířila jedna osoba, a to, cituji: „nemáš prý rád bramboračku!“. Tak zde se musím vyložene ohradit, protože už moje babička, která mě mimochodem pěkně zmlsala, když jsem nechtěl jíst, co mně doma dali na talíř, říkala, že mně na vojně naučí jíst všechno. Trochu se sice mýlila, protože mně všechno naučila jíst už vysokoškolská menza, ale pokud jsem přesto ještě něco nejedl, např. špenát, tak ve vojenské kuchyni jsem už začal vidět všechno zeleně a nakonec jedl i ten špenát, což s povděkem kvituje moje žena, můžete se jí na to zeptat!

A na závěr mé knihy si dovolím odcitovat ze strany 216, kde se vyznávám ze svých lásek: „Řízek stokrát jinak! Vídeňský řízek nejoblíbenější české jídlo. Co Čech to milovník řízku!“ Václav

TAJNÝ STMELÁČ U ŽANTOVSKÉHO

Sice se v prosincové Kobře uvádí, že se v roce 2021 nekonal žádný stmeláč, ale našemu redaktorovi Holmesovi se podařilo zjistit, že se přece jenom stmeláč konal. Pořádal ho Martin Žantovský doma na balkóně svého bytu.

Žantovský nejprve mlžil, ale nakonec po dvou litrech borovičky přiznal, že mu bylo líto, že letos nebude žádný stmeláč, a tak si udělal stmeláč sám.

Foto: M. Žantovský (s pomocí selfie tyče).

„Myslím si, že můj stmeláč byl úplně nejlepší ze všech dosavadních stmeláčů. Nikdo mi neskákal do řeči, neštouchal mě opékacím klackem pod žebra a především jsem nemusel poslouchat chrápání mých spolunocležníků jako na minulých akcích, například Franc chrápe strašně!“ přiznal Žantovský.

Prostě vzniká tady nová tradice, každý si udělá stmeláč dle libosti a ve chvíli, kdy bude chtít. Někteří členové již plánují v roce 2022 také soukromé stmeláče po vzoru kolegy Žantovského. Jeho průkopnický počín může být v dnešní době protikovidových opatření významným počinem!

Bořivoj Kourř

LITERÁRNÍ STAR DANCE

Populární soutěž Star Dance dorazila i mezi literáty. Na letošním setkání „Řechečské básnění“ se konal premiérový ročník nejen taneční soutěže. Každý pár totiž musel předvést nejen jeden lidový tanec, jeden standardní a moderní, ale zároveň musel zarecitovat vlastní báseň na téma TANČÍM RÁD.

Z více než dvou desítek párů porota nakonec vybrala finálovou trojici, ale výběr nebyl lehký, jak poznamenal předseda poroty Jaroslav Valčík. Nakonec není vůbec důležité, kdo vyhrál, neboť opět zvítězila kvalitní zábava a sponzorská ševcovská firma si pochvalovala, že soutěžící prošli mnoho párů bot.

Zvláštní cenu za nejlépe pošlapané nohy své partnerky získal Svatopluk Chromajzl z Kratonoh. Ocenění za nejlepší básnický výkon potom získala Líba Rýmová z Rýmařova za báseň Tančím ráda kolem statného kamaráda.

Potěšující svěží vítr do stojatých literárních řad vnesla soutěž, ve které vítězí nejen hlava, ale především nohy. Určitě to přispěje k zlepšení básnické tvorby nejednoho tanečníka či tanečnice.

(Příspěvek zaslala čtenářka z Lúčnice.)

PRVNÍ LITERÁRNÍ WC

Po literární budce na místním koupališti přišly pracovnice jičínské knihovny s dalším originálním nápadem. Z budek WC udělaly čtenářská místa.

„Už ani nevím, které kolegyně to byl nápad, ale říkaly jsme si, že tzv. kadibudky jsou ideálním místem pro čtení knih. Nakonec řada čtenářů nám říká, že si čte nejraději na WC časopisy i knihy,“ přiznala ředitelka knihovny Jana Benešová.

A tak knihovnice přešly od slov k činům. Do prvních šesti WC budek umístily knihy, které si návštěvníci těchto veřejných zařízení mohou přečíst. Dokonce si můžou rozečtenou knihu vzít domů a příště ji vrátit. Nebo za ni přinést nějakou jinou knihu, kterou doma nepotřebují.

„První zkušenosti ukazují, že jsme se čtenářům trefily do jejich potřeb a vkusu,“ poznamenala paní ředitelka. „Proto bychom v příštím roce chtěly v této činnosti pokračovat a instalovat na různých místech města dalších deset těchto budek, aby čtenáři i v odlehlých místech než je centrum měli možnost číst.“

Ukazuje se, že novátorství jičínských knihovnic má ohlas i v dalších místech. „Na podzimním tradičním setkání u příležitosti knihovnické dílny nám kolegyně z Řitky, Rybitví a Kozolup říkaly, že se vydaly naší cestou,“ pochvalovala si Benešová.

Dokonce i v partnerském městě Martině na Slovensku už instalují podobná WC zařízení, jak nám potvrdila knihovnice z Turčianské knižnice Tat'ána Sivová. „Iba jim tam hovoríme knižná toaleta!“

„Pochopitelně nic není bez problémů,“ neochotně přiznala Benešová. „Někteří čtenáři používají listy knih ke zcela jiným účelům než je čtení. Následně další čtenáři, především detektivek, nám volají, že se nedozvěděli, kdo je vrah!“

Toi-Toi

VÍTE,ŽE ...

- Na literární soutěži Kostecký Parnas Václav Franc nezískal žádnou cenu ani v jedné kategorii (poezie a próza). Jeho tvorba nebyla zařazena do sborníku oceněných prací. Asi si bude muset došlápnout na porotu v Kostelci!

- Na příští schůzku literárního spolku se telefonicky objednala nová spisovatelka a poslala jako upoutávku svoji povídku o bývalém ministru kultury Zaořálek. Jmenuje se Manuela Romariová, pochází z Brazílie a píše převážně portugalsky.

Její poslední román je z prostředí fotbalových hřišť a jmenuje se Orgasmy na stadionu. V našem spolku by ráda našla schopné muže, kteří dochází uspokojit její touhu po náročné literatuře. Pouze požaduje posunout začátek schůzek na pozdější, nejlépe noční, hodiny.

- V roce 2022 chystá řada jičínských autorů nové knihy. Nechali se inspirovat českými a světovými klasiky, takže vám názvy jejich knih můžou být povědomé. V lednu chystá vydat Václav Franc novelu „Chlapec a Ohře!“ V únoru potom vyjde sborník básníků pod názvem „Slizské písně.“ Ilona Pluhařová koncem února přichází s novým románem ze zdravotnického prostředí pro děti „Honzíkova cysta.“ Ještě v prvním pololetí by měl vyjít další díl fantasy Dany Beranové z protialkoholní léčebny „Válka s loky.“ Pavel Velešovský chystá povídkovou knížku ze školního prostředí „Kluci, pozor, kadím!“

- Literární noviny uveřejnily studii o životě a díle Zlaty Zákoutské, jako zajímavost uvádějí, že Zlata Zákoutská je zakladatelkou nového nářečí, neboť nyní se v odborné literatuře nepoužívá termín podkerkonošské zářečí, ale Zákoutské nářečí, v dalším čísle Tvaru se proti tomu ostře ohrazuje řada předních českých kritiků a trvá na termínu Zákoutské hornobranské nářečí.

- Světová kulturní organizace UNESCO vyhlásila literární spolek v Jičíně za chráněnou celosvětovou kulturní památku!

Václav

Václav Franc
EPITAF NA HROB ZUBAŘE

**Co napsat na hrob člověku,
co týral lid jak v pravěku?
Odpočívej v pokoji,
už se tě nikdo nebojí!**

SILVESTROVSKÁ KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Příloha čísla 12/2021. Ročník 22. Číslo 12. Prosinec 2021.
(5.prosince 2021)

**INFORMACE ZE SILVESTROVSKÉ KOBRY
NEBERTE VÁŽNĚ!**